ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - അറുപത്തൊന്ന്

പ്രവാചക നെയ്ത്തുപടം അനാവരണം ചെയ്യുക: ദാനിയേലിന്റെ ദർശനങ്ങൾ, നിയമം, അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ മുദ്രവെക്കുന്ന സമയം എന്നിവയെ മനസ്സിലാക്കൽ

Jeff Pippenger
2024-01-25

എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ രണ്ടു ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവന് വിവേകവും ഗ്രഹണശക്തിയും നൽകുന്നതിനായി ഒൻപതാം അധ്യായത്തിൽ ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.

> അവൻ എന്നെ അറിയിച്ചു, എന്നോടു സംസാരിച്ചു, പിന്നെ പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിനക്കു ജ്ഞാനവും വിവേകവും നല്കേണ്ടതിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അപേക്ഷകളുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നേ കല്പന പുറപ്പെട്ടു; അതു നിനക്കു അറിയിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; കാരണം നീ അത്യന്തം പ്രിയനായവൻ ആകുന്നു; ആകയാൽ ഈ കാര്യത്തെ മനസ്സിലാക്കി ദർശനത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു പരിഗണിക്ക. ദാനിയേൽ 9:22, 23.

ദാനിയേലിന് ആവശ്യമായിരുന്ന "ഗ്രഹണം" ലഭിക്കേണ്ടതിന്ന്, ഗബ്രിയേൽ അവനോടു "കാര്യവും" "ദർശനവും" രണ്ടും മനസ്സിലാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. "കാര്യം" വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനമായിരുന്നു; "ദർശനം" എന്നാൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനമായിരുന്നു. സഹോദരി വൈറ്റ് ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങളെയും പ്രത്യേകം ഊന്നിപ്പറയുന്നു; അവൾ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതു, ദാനിയേൽ എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസബദ്ധതയും രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറു വർഷവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നതാണ്. എഴുപതു വർഷങ്ങളെയാണ് ഗബ്രിയേൽ "കാര്യം" എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്; "ദർശനം" രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറു വർഷങ്ങളായിരുന്നു. ഗബ്രിയേൽ രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറു വർഷങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്ന വേളയിൽ, ദാനിയേൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ "ജ്ഞാനികളെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഗബ്രിയേലിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ "ജ്ഞാനികൾ" "കാര്യവും" "ദർശനവും" രണ്ടും തിരിച്ചറിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാർക്കോ മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മില്ലറൈറ്റുകൾ "കാര്യവും" "ദർശനവും" മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു, എന്നാൽ പരിമിതമായ രീതിയിൽ മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ.

പരിശോധനയ്ക്ക ായി അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട നാലുനൂറ് തൊണ്ണ ൂറു വർഷങ്ങ ശ
ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ഞ്ച ിലും ഇരുപത്ത ാറിലും
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന "ഏഴ് പ്രാവശ്യ ം" എന്ന നിയമത്ത ി

നിയമബന്ധത്തിനെതിരായ നാലുനൂറ് തൊണ്ണൂറു വർഷത്തെ വിപ്ലവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസം, ദേശത്തിന് അവളുടെ വിശ്രമം അനുഭവിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാതിരുന്ന എല്ലാ വർഷങ്ങളുടെയും മൊത്തമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു അനേകരോടുകൂടെ നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ച, ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവന്റെ നിയമവ്യവഹാരത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. ആ പ്രവാചക ആഴ്ച ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയെ പ്രതീകീകരിക്കുന്ന ക്രൂശാൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

> “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര എന്താകുന്നു, അവന്റെ ജനങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ വെക്കപ്പെടുന്നതായത്? അത് ദൂതന്മാർക്ക് വായിക്കാനാകുന്ന, എന്നാൽ മനുഷ്യക്കണ്ണുകൾക്ക് വായിക്കാനാകാത്ത ഒരു അടയാളമാണ്; നശിപ്പിക്കുന്ന ദൂതൻ ഈ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അടയാളം കാണേണ്ടതാകുന്നു. കാൽവറിയിലെ ക്രൂശിന്റെ ചിഹ്നം കർത്താവിന്റെ ദത്തപുത്രന്മാരിലും പുത്രിമാരിലും ബുദ്ധിയുള്ള മനസ്സ് കണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണലംഘനമെന്ന പാപം നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സകല കല്പനകളോടും അവർ അനുസരണയും വിശ്വസ്തതയും ഉള്ളവരാണ്.” Manuscript Releases, volume 21, 52.

ആ ആഴ്ച, 538-ലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ (മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര) വിഭജിക്കപ്പെട്ട ആയിരത്തിരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു; അവയിൽ ആദ്യം പൗരാണിക മതവിശ്വാസവും പിന്നെ പാപ്പാസഭാവാദവും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചു. ആയിരത്തിരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങളോളം ക്രിസ്തു തന്റെ സാക്ഷ്യം നല്കി; പിന്നെയും മറ്റൊരു ആയിരത്തിരുനൂറ്റി അറുപത് ദിവസങ്ങളോളം ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിലൂടെ അതേ സാക്ഷ്യം നല്കി. ആയിരത്തിരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളോളം സാത്താൻ പൗരാണിക മതവിശ്വാസത്തിലൂടെ തന്റെ സാക്ഷ്യം നല്കി; പിന്നെയും മറ്റൊരു ആയിരത്തിരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളോളം സാത്താൻ പാപ്പാസഭയിലൂടെ തന്റെ സാക്ഷ്യം നല്കി.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ “വിവാദം” ആയിത്തീർന്ന ഉടമ്പടി, ഭൂമി വിശ്രമിക്കേണ്ടതും ഓരോ നാൽപ്പത്തൊൻപതാം വർഷവും ആചരിക്കേണ്ട യോബേൽ പ്രഖ്യാപിച്ചതുമായ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയഞ്ചാം അധ്യായത്തിലെ ഉടമ്പടിയായിരുന്നു.

> യഹോവ സീനായി പർവതത്തിൽ വെച്ചു മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: യിസ്രായേൽമക്കളോടു സംസാരിച്ച് അവരോടു പറയേണ്ടതു ഇങ്ങനെ: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദേശത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ ദേശം യഹോവെക്കു ഒരു ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണം. ആറു വർഷം നീ നിന്റെ വയൽ

> വിതെക്ക യും ആറു വർഷം നിന്റെ മുന്ത ിരിത്തോ ാട്ട ം വെട്ട ിപ്പ രിപാലിക്ക യും അതിന്റെ വിളവ് ശേഖരിക്ക യും വേണം. എന്ന ാൽ ഏഴാം വർഷത്ത ിൽ ദേശത്ത ിന്ന ു സമ്പ ൂർണ്ണ വി്രശമത്ത ശബ്ബ ത്ത , യഹോവേക്ക ുള്ള ശബ്ബ ത്ത , ഉണ്ട ായിരിക്കേ ണം; നിന് വിതെക്ക രുതു, നിന്റെ മുന്ത ിരിത്തോ ാട്ട ം വെട്ട ിപ്പ രിപാലിക്ക രുതു. നിന്റെ കൊയ്ത്ത ിൽനിന്ന ു സ്വ യമായി മുളച്ച് തൊന്ന ും നീ കൊയ്യ രുതു; വെട്ട ിപ്പ രിപാലിക്ക ാതെ വിട്ട ിരിക്ക ുന്ന നിന്റെ മുന്ത ിരിവള്ള ിയുടെ മുന്ത ിരിപ്പ ഴം ചീന്ത ിക്ക ൂട്ട രുതു; അതു ദേശത്ത വി്രശമവർഷമാകുന്ന ു. ദേശത്ത ിന്റെ ശബ്ബ ത്ത ിലെ വിളവ് നിങ്ങ ൾക്ക ആഹാരമായിരിക്കേ ണം; നിനക്ക ും നിന്റെ ദാസനും നിന്റെ ദാസിക്ക ും നിന്റെ കൂലിക്ക ാരനും നിന്നോ ാടുകൂടെ പാർക്ക ുന്ന പരദേശിക്ക ും, നിന്റെ കന്ന ുകാലികൾക്ക ും നിന്റെ ദേശത്ത ിലുള്ള കാട്ട ുമൃഗങ്ങ ൾക്ക ും അതിന്റെ സകല വിളവും ആഹാരമായിരിക്കേ ണം. നീ നിനക്ക ായി വർഷങ്ങ ളുടെ ഏഴു ശബ്ബ ത്ത ുകൾ എണ്ണേ ണം, ഏഴു ്രപാവശ്യ ം ഏഴു വർഷം; അങ്ങ നെ ആ ഏഴു ശബ്ബ ത്ത ുകളുടെ കാലം നിനക്ക ു നാല ്പത്തെ ാമ്പ തു വർഷമായിരിക്കേ ണം. പിന്നെ ഏഴാം മാസത്ത ിലെ പത്ത ാം തീയതി നീ ജൂബിലിയുടെ കാഹളം മുഴക്ക ിക്കേ ൾപ്പ ിക്കേ ണം; ്രപായശ്ച ിത്ത ദിവസത്ത ിൽ നിങ്ങ ളുടെ ദേശമൊട്ട ാകെയും നിങ്ങ ൾ കാഹളം മുഴക്ക ിക്കേ ൾപ്പ ിക്കേ ണം. നിങ്ങ ൾ അമ്പ താം വർഷം വിശുദ്ധ ീകരിച്ച ു അതിലെ സകല നിവാസികൾക്ക ും ദേശമൊട്ട ാകെയും സ്വ ാത്രന്ത ്യ ം ്രപഖ്യ ാപിക്കേ ണം; അതു നിങ്ങ ൾക്ക ഒരു ജൂബിലിയായിരിക്കേ ണം; നിങ്ങ ൾ ഓരോരുത്ത നും താന്ത ാന്ത ിന്റെ സ്വ ത്ത ുക്ക ലേക്ക ു മടങ്ങ ിവരികയും ഓരോരുത്ത നും തന്റെ കുടുംബത്ത ിലേക്ക ു മടങ്ങ ിവരികയും വേണം. ആ അമ്പ താം വർഷം നിങ്ങ ൾക്ക ു ഒരു ജൂബിലിയായിരിക്കേ ണം; അതിൽ നിങ്ങ ൾ വിതെക്ക രുതു; അതിൽ സ്വ യമായി വളരുന്ന തു കൊയ്യ രുതു; വെട്ട ിപ്പ രിപാലിക്ക ാതെ വിട്ട ിരിക്ക ുന്ന വള്ള ിയുടെ മുന്ത ിരിപ്പ ഴം ചീന്ത ിക്ക ൂട്ട രുതു. അതു ജൂബിലിയായതിനാൽ അതു നിങ്ങ ൾക്ക ു വിശുദ്ധ മായിരിക്കേ ണം; വയലിൽനിന്ന ുള്ള അതിന്റെ വിളവ് നിങ്ങ ൾ ഭക്ഷ ിക്കേ ണം. ഈ ജൂബിലിവർഷത്ത ിൽ നിങ്ങ ൾ ഓരോരുത്ത നും താന്ത ാന്ത ിന്റെ സ്വ ത്ത ുക്ക ലേക്ക ു മടങ്ങ ിവരേണം. ലേവ്യ പുസ ്ത 25:1–13.

ക്രിസ്തു നിയമത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ചയും നാലുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷങ്ങളും പോലെ, ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനത്തിലെ ആദ്യകാലഘട്ടം ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തഞ്ചും ഇരുപത്താറും അധ്യായങ്ങളിലുള്ള "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്നതോടു നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> അതിനാൽ യെരൂശലേമിനെ പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക ാനും പണിയാനും കല ്പന പുറപ്പെ ടുന്ന തുമുതൽ അഭിഷിക്ത നായ ്രപഭുവുവരെ ഏഴ് ആഴ ്ചകളും അറുപത്ത ിരണ്ട ് ആഴ ്ചകളും ഉണ്ട ാകുമെന്ന ു നീ അറിഞ്ഞ ും മനസ്സ ിലാക്ക ിയുമിരിക്ക ; കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ പോലും വീഥിയും മതിലും

വീണ്ട ും പണിയപ്പെ ടും. ദാനീയേൽ 9:2.

ക്രി.മു. 457-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന അറുപത്തൊമ്പത് ആഴ്ചകൾ നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്തിലേക്കും, അവൻ നിയമം സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ചയുടെ ആരംഭത്തിലേക്കും കൊണ്ടുചെല്ലുന്നു; ആ നിയമം ദൈവത്തിന്റെ "വ്യവഹാര"ത്തിന്റെ നിയമമായിരുന്നു. എന്നാൽ "ഏഴ് ആഴ്ചകളും അറുപത്തിരണ്ട് ആഴ്ചകളും" എന്ന പ്രയോഗത്താൽ അറുപത്തൊമ്പത് ആഴ്ചകളിൽനിന്ന് വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആഴ്ചകളുടെ ആഴ്ച (നാൽപ്പത്തൊമ്പത് വർഷങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രി.മു. 457-ൽ ആരംഭിച്ച് നാൽപ്പത്തൊമ്പത് വർഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; ഇത് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തഞ്ചാം അധ്യായത്തിലെ നിയമത്തെയും യോബേൽ ആഘോഷത്തെയും കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു സൂചനയാണ്. ആ നാൽപ്പത്തൊമ്പത് വർഷങ്ങൾ യോബേൽ ചക്രങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതീകം മാത്രമല്ലായിരുന്നു; ആഴ്ചകളുടെ പെരുന്നാളിലെ നാൽപ്പത്തൊമ്പത് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷമെത്തുന്ന അമ്പതാം ദിവസമായ പെന്തെക്കൊസ്തെയുടെയും പ്രതീകമായിരുന്നു.

രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് വർഷങ്ങളിലെ ആദ്യ നാല്പത്തൊമ്പത് വർഷങ്ങൾ, നാലുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറ് വർഷങ്ങൾ, നിയമം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട ആ ആഴ്ച—ഇവയൊക്കെയും ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിൽ "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് ഇരുപത് വർഷങ്ങളുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനത്തിലെ ഓരോ ഘടകവും, 1863-ൽ അഡ്വെന്റിസം മാറ്റിവെക്കുകയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്ത "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്നതുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്നത് യോബേൽ നിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; ഈ കാരണത്താലാണ് മറ്റൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്: 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, അതേ ദിവസത്തിൽ തന്നേ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് ഇരുപത് വർഷങ്ങളും അവസാനിച്ചു; എന്തെന്നാൽ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തഞ്ചാം അധ്യായത്തിൽ മോശെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്:

> നീ നിനക്കായി ഏഴ് വർഷശബ്ബത്തുകൾ എണ്ണേണ്ടതു ആകുന്നു, ഏഴ് പ്രാവശ്യം ഏഴ് വർഷം; അങ്ങനെ ഏഴ് വർഷശബ്ബത്തുകളുടെ കാലാവധി നിനക്കു നാൽപ്പത്തൊമ്പത് വർഷം ആകും. പിന്നെ ഏഴാം മാസത്തിന്റെ പത്താം ദിവസം, പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ, നീ യോബേൽ കാഹളം മുഴങ്ങുമാറാക്കേണ്ടതു ആകുന്നു; നിങ്ങളുടെ സകല ദേശത്തുടനീളം നിങ്ങൾ കാഹളം മുഴക്കേണം. ലേവ്യപുസ്തകം 25:8, 9.

ഇരുപത്ത ിമുന്ന ൂറ് വർഷങ്ങ ളിലെ ഓരോ (പവചനകാലഘട്ട വും ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ിയാറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങ ൾ" എന്ന തിനോടു നേരിട്ട ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; ഇരു (പവചനകാലങ്ങ ളും അവസാനിച്ച ദിനം ഉൾപ്പെ ടെ. ആദ്യ ത്തെ നാല പ്പത്തെ ാൻപത് വർഷങ്ങ ൾ, ദൈവജനങ്ങ ൾ ബാബേലിൽ നിന്ന ് പുറത്ത ുവന്ന പ്പേ ാൾ അന്ത ിമമായി

പൂർത്ത ിയാക്ക പ്പെ ടേണ്ട ിയിരുന്ന യെരൂശലേമിന്റെ പുനർനിർമ്മ ാണ
പുനഃസ്ഥ ാപനവും സംബന്ധ ിച്ച ്രപവൃത്ത ിയെ സൂചിപ്പ ിച്ച ു. മൂന്ന ാമ
ആജ്ഞ യ്ക്ക ് മുമ്പേ ദൈവാലയം പൂർത്ത ിയായിരുന്ന തുപോലെ,
മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതൻ എത്ത ുന്ന തിന് മുമ്പേ മില്ല റൈറ്റ ് ദൈവാലയവും
പൂർത്ത ിയായിരന്ന ു. എങ്ക ിലും ്രകി.മു. 457-ന് ശേഷം, “വീഥി” ഇപ്പേ ാഴും
“വീണ്ട ും പണിയപ്പെ ടുകയും മതിലും, കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ തന്നേ ”
നിർമിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യേ ണ്ട ിരുന്ന ു. ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ
യേശു, ഒരു കാര്യ ത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ാൽ അതിന്റെ അവസാനം
എപ്പേ ാഴും ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ശേഷം
മില്ല റൈറ്റ ുകൾ “വീഥിയും” “മതിലും” “കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ”
പൂർത്ത ിയാക്കേ ണ്ട ിയിരുന്ന ു.

യെരൂശലേമിനെ ചുറ്റിയിരുന്ന അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള സംരക്ഷണഭിത്തിയെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രതീകമായി സഹോദരി വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് തത്സമയം ശേഷം വിശ്വസ്തർ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു, അവിടെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ (ഭിത്തിയെ) തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ശബ്ബത്ത് ഉൾപ്പെടെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനായി, മില്ലറൈറ്റുകൾ പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ നിയമത്തിലേക്കു വീണ്ടും നയിക്കപ്പെട്ടു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള “വീഥിയുടെ” പുനഃസ്ഥാപനം എന്നത്, മില്ലറൈറ്റുകൾ യിരെമ്യാവിന്റെ “പുരാതന പാതകളിലേക്കു” മടങ്ങിയപ്പോൾ ആത്മീയമായി നടപ്പിലാക്കിയ പുനഃസ്ഥാപനമാണ്. ഭിത്തിയും വീഥിയും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്ന “കഷ്ടകാലങ്ങൾ” 1844-ന് ശേഷം സാഫല്യപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു; അന്നേരം അടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആഭ്യന്തരയുദ്ധവും, ആ ചരിത്രത്തിൽ ഉടൻതന്നെ ആരംഭിച്ചതും, ആ കഷ്ടകാലങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

അവർ വിശ്വസ്തരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ദാസന്മാർ മോചിക്കപ്പെടുന്ന യൂബിലിയുടെ പ്രതീകാത്മകമായ അമ്പതാം വർഷത്തിലെത്തുമായിരുന്നുവു; അതേ കാര്യം പെന്തെക്കോസ്തിന്റെ അമ്പതാം ദിവസവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, അവിടെ വിമോചനത്തിന്റെ സന്ദേശം സർവ്വലോകത്തേക്കു പോകുന്നു. എന്നാൽ 1844-ന് ശേഷം ഭൂരിഭാഗം പേർ ശബ്ബത്തിന്റെ പ്രകാശത്തെ എതിർത്തു; 1863-ൽ, ഏലീയാവിലൂടെ (വില്യം മില്ലർ) തങ്ങളിലേക്കു എത്തിക്കപ്പെട്ട മോശെയുടെ സന്ദേശത്തെയും (“ഏഴു കാലങ്ങൾ”) അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. മറ്റുവചനത്തിൽ, അവർ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന “വീഥി”യിൽനിന്ന് (പുരാതന പാതകൾ) അവർ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയി.

യേശു എപ്പേ ാഴും അവസാനത്തെ ആരംഭത്ത ിലൂടെ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ു
പത്ത ു കന്യ കമാരുടെ ഉപമ അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ വീണ്ട ും

ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, യെരൂശലേമിനെ പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന
പ്രവൃത്ത ി വീണ്ട ും നിർവഹിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താകുന്ന ു. "വീഥിയും മതിലു
"കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ" പണിയപ്പെ ടും. നാം ഇപ്പേ ാൾ ആ കഷ്ട കാലങ്ങ ളിലേ
പ്രവേശിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. 1844 ഒക്ടോബർ 22 ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന
ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിന്റെ പ്രതിരൂപമായതിനാൽ, വെളിപ്പ ാട്
പതിനൊന്ന ിലെ "മഹാഭൂകമ്പ ത്ത ിന്റെ മണിക്ക ൂർ" എത്ത ുമ്പേ ാൾ,
വീഥിയും മതിലും കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ പണിയപ്പെ ടും. ഇസ് ലാമിന്റെ
തീവ്രമാവുന്ന യുദ്ധ പ്രവർത്ത നങ്ങ ൾ സൃഷ്ട ിക്ക ുന്ന "ജാതികളുടെ
എന്ന നിലയിൽ ആ കഷ്ട കാലങ്ങ ളെ നാം ഇപ്പേ ാൾ തിരിച്ച റിയും.

"കഷ്ടകാലം" സംബന്ധിച്ച് മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ
വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, അവർ നൽകിയ ഒരു വിശദീകരണം Early Writings
എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

> "1. 33-ാം പേജിൽ താഴെപ്പറയുന്നതു നൽകിയിരിക്കുന്നു: 'വിശുദ്ധ ശബ്ബത്ത് ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ യിസ്രായേലിനും അവിശ്വാസികൾക്കും ഇടയിലെ വേർതിരിക്കുന്ന മതിലാണെന്നും, ആകയും ആയിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ കണ്ടു; ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയവും കാത്തിരിക്കുന്നതുമായ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഏകീകരിപ്പിക്കുന്ന മഹത്തായ വിഷയമാണ് ശബ്ബത്തെന്നുമാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ശബ്ബത്തെ കാണുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത മക്കൾ ദൈവത്തിനുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചം അവർ നിരസിച്ചിട്ടില്ല. കഷ്ടകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു ശബ്ബത്തിനെ കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഞങ്ങൾ നിറഞ്ഞു.'"

> "1847-ൽ ഈ ദർശനം ലഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ ശബ്ബ ത്ത ് ആചരിച്ച ിരുന്ന
> അഡ്വെ ന്റ് സഹോദരന്മ ാർ വളരെ കുറവായിരുന്ന ു; അവരിൽപ്പേ ാലും
> അതിന്റെ ആചരണം ദൈവജനത്തെ യും അവിശ്വ ാസികളെയും
> തമ്മ ിൽ വേർതിരിക്ക ുന്ന ഒരു രേഖ വരയ്ക്ക ുന്ന തിന് മതിയായ
> പ്രാധാന്യ മുള്ള താണെന്ന ് കരുതിയവരും വളരെ കുറവായിരുന്ന ു.
> ഇപ്പേ ാൾ ആ ദർശനത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ി കാണപ്പെ ട്ട ുതുടങ്ങ ുന്ന ു.
> ഇവിടെ പരാമർശിക്ക ുന്ന 'ആ കഷ്ട കാലത്ത ിന്റെ ആരംഭം' ബാധകൾ
> ഒഴുക്ക ിക്കെ ാടുക്ക പ്പെ ടാൻ തുടങ്ങ ുന്ന സമയത്തെ യല്ല സൂചിപ്പ
> മറിച്ച ്, അവ ഒഴുക്ക ിക്കെ ാടുക്ക പ്പെ ടുന്ന തിന് അല്പ ം മുമ്പ ുള്ള , ക്ര
> വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ ഇരിക്ക ുന്ന ഒരു ചെറുകാലഘട്ട ത്തെ യാണ്
> സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്. അന്നേ രം, രക്ഷ യുടെ പ്രവൃത്ത ി സമാപനത്ത
> അടുക്ക ിക്കെ ാണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ഭൂമിയിലേക്ക ു കഷ്ട ം
> വരികയായിരിക്ക ും; ജാതികൾ ക്രുദ്ധ രായിരിക്ക ും; എങ്ക ിലും മൂന്ന ാം
> ദൂതന്റെ പ്രവൃത്ത ിയെ തടയാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു അവർ
> നിയന്ത്ര ിതരായിരിക്ക ും. അന്നേ രം 'അന്ത ്യ മഴ' അഥവാ കർത്ത ാവിന്റെ
> സന്ന ിധിയിൽനിന്ന ുള്ള നവോന്മേ ഷം വന്ന ു, മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ
> മഹാശബ്ദ ത്ത ിന് ശക്ത ി നല്കുകയും, ഏഴ് അവസാന ബാധകൾ
> ഒഴുക്ക ിക്കെ ാടുക്ക പ്പെ ടുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ിൽ വിശുദ്ധ ന്മ ാർ
> നിലകൊള്ളേ ണ്ട തിന്ന ു അവരെ സജ്ജ രാക്ക ുകയും ചെയ്യ ും." Early

Writings, 85.

പരിശോധനാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിക്കു മുമ്പായി ഒരു “ചെറിയ കാലയളവ്” ഉണ്ടാകുന്നു; അന്ന് “ജാതികൾ ക്രുദ്ധരാകും, എങ്കിലും നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തപ്പെടും.” അതേ സമയത്ത് “അന്ത്യമഴ” വരുന്നു. “ജാതികളുടെ ക്രോധം” എന്നത് വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതീകമാണ്.

> ജാതികൾ ക്രോധിച്ചു; നിന്റെ ക്രോധവും വന്നിരിക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ന്യായവിധിക്കപ്പെടേണ്ട സമയവും, നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കും വിശുദ്ധന്മാർക്കും നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാവർക്കും പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ട സമയവും, ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കേണ്ട സമയവും വന്നിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 11:18.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

> “ജാതികളുടെ കോപവും, ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധവും, മരിച്ചവരെ ന്യായം വിധിക്കേണ്ട സമയവും പരസ്പരം വേറിട്ടതും വ്യക്തമായതും ആണെന്ന്, അവ ഒന്നിന് പിന്നാലെ മറ്റൊന്ന് വരുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; മിഖായേൽ ഇതുവരെ എഴുന്നേറ്റുനിന്നിട്ടില്ലെന്നും, മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധമുള്ള കഷ്ടകാലം ഇതുവരെ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. ജാതികൾ ഇപ്പോൾ കോപാകുലരാകുന്നു; എന്നാൽ നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, അവൻ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കും, പ്രതികാരത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കും, പിന്നെ അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകളും ചൊരിയപ്പെടും.
>
> “യേശു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ നാലു ദൂതന്മാർ നാലു കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുവെക്കും; അതിന് ശേഷം ഏഴ് അവസാന ബാധകൾ വരും എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു.” Early Writings, 36.

“ജാതികൾ ക്രോധംകൊണ്ടത്” കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പാണ് സംഭവിക്കുന്നത്, കാരണം അതിനെത്തുടർന്ന് “ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം” വരുന്നു. “ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം” കൃപാകാലം അവസാനിക്കുമ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുന്നത്; “മരിച്ചവരെ ന്യായംവിധിക്കാനുള്ള സമയം” എന്നു പറയുന്നതോ സഹസ്രാബ്ദകാലത്ത് നടക്കുന്ന ഒരു ന്യായവിധിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; 1844-ൽ ആരംഭിച്ച മരിച്ചവരുടെ ന്യായവിധിയെ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നതല്ല.

> സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ നിന്ന ് ഇറങ്ങ ിവരുന്ന ഒരു ദൂതനെ ഞാൻ കണ്ട ു; അവന്
> കയ്യ ിൽ അതളഗർത്ഥ ത്ത ിന്റെ താക്കേ ാലും ഒരു വലിയ ചങ്ങ ലയും
> ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവൻ മഹാസർപ്പ ത്തെ യും, അതായത് പിശാചും
> സാത്ത ാനും ആയ ആ പഴയ സർപ്പ ത്തെ യും പിടിച്ച ുകെട്ട ി ആയിരം
> വർഷത്തേ ക്ക ് ബന്ധ ിച്ച ു. അവനെ അതളഗർത്ഥ ത്ത ിൽ തള്ള ിയ

> അടച്ച ുപൂട്ട ുകയും അവന്റെ മേൽ മു ്രദവെക്ക ുകയും ചെയ ്തു; ആയിരം വർഷം പൂർത്ത ിയാകുവോളം അവൻ ഇനി ജാതികളെ വഞ്ച ിക്ക ാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു; അതിന്റെ ശേഷം അവൻ അല ്പകാലത്തേ ക്ക ് വിടുവിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. പിന്നെ ഞാൻ സിംഹാസനങ്ങ ളെ കണ്ട ു; അവയിൽ അവർ ഇരുന്ന ു; ന്യ ായവിധി അവർക്ക ു ഏല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ു. യേശുവിന്റെ സാക്ഷ ്യ ത്ത ിന്ന ും ദൈവവചനത്ത ിന്ന ും നിമിത്ത ം ശിരഛേദം ചെയ്യ പ്പെ ട്ട വരുടെ ആത്മ ാക്ക ളെയും, മൃഗത്തെ യോ അതിന്റെ ്രപതിമയെയോ ആരാധിക്ക ാതെയും അതിന്റെ മു ്രദ നെറ്റ ിയിലോ കൈകളിലോ സ്വ ീകരിക്ക ാതെയും ഇരുന്ന വരെയും ഞാൻ കണ്ട ു; അവർ ജീവിച്ച ു ്രകിസ ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം വർഷം വാഴ ്ച ചെയ ്തു. വെളിപ്പ ാട് 20:1–4.

“വിശുദ്ധന്മാർക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന” ന്യായവിധി, അവർ സഹസ്രാബ്ദകാലത്ത് ദുഷ്ടന്മാർമേൽ ന്യായവിധി പ്രസ്താവിക്കും എന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അവർ തന്നെയാണ് ന്യായവിധിക്കു വിധേയരാകുന്നത് എന്നതല്ല.

> “ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും പുനരുത്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിലെ ആയിരം വർഷങ്ങളിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ ന്യായവിധി നടക്കുന്നു. ഈ ന്യായവിധിയെ രണ്ടാം വരവിന് ശേഷമുള്ള ഒരു സംഭവമായി അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ‘ആകയാൽ കർത്താവു വരുംവരെ, അവൻ ഇരുളിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരികയും ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ പ്രസിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം വരുംവരെ, സമയത്തിനു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുത്.’ 1 കൊരിന്ത്യർ 4:5. പുരാതനദിവസനായവൻ വന്നപ്പോൾ ‘വിധി അത്യുന്നതന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു’ എന്നു ദാനീയേൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദാനീയേൽ 7:22. ആ സമയത്ത് നീതിമാന്മാർ ദൈവത്തിന്നു രാജാക്കളായും പുരോഹിതന്മാരായും വാഴുന്നു. വെളിപ്പാടിൽ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: ‘ഞാൻ സിംഹാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവർ അവയിൽ ഇരുന്നു; ന്യായവിധി അവർക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു.’ ‘അവർ ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും പുരോഹിതന്മാരായിരിക്കും; അവനോടുകൂടെ ആയിരം വർഷം വാഴും.’ വെളിപ്പാട് 20:4, 6. പൗലൊസ് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞതുപോലെ, ‘വിശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തെ വിധിക്കും’ എന്നത് ഈ സമയത്താണ്. 1 കൊരിന്ത്യർ 6:2. അവർ ക്രിസ്തുവിനോടു ഐക്യത്തിൽ ദുഷ്ടന്മാരെ വിധിക്കുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ബൈബിളുമായി ഒത്തു നോക്കി, ദേഹത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ച് ഓരോ കാര്യവും നിർണയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ദുഷ്ടന്മാർ അനുഭവിക്കേണ്ട ശിക്ഷ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ച് അളന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നു; അതു മരണത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അവരുടെ പേരുകൾക്കു നേരെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.”

> സാത്ത ാനും ദുഷ്ട ദൂതന്മ ാരും ്രകിസ ്തുവിനാലും അവന്റെ ജനത്ത ാലും ന്യ ായംവിധിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. പൗലോസ് പറയുന്ന ു: ‘നാം ദൂതന്മ ാരെ

ന്യ ായംവിധിക്ക ും എന്ന ു നിങ്ങ ൾ അറിയുന്ന ില്ല യോ?' വാക്യ ം 3. കൂടാതെ യെഹൂദാ ്രപസ ്താവിക്ക ുന്ന ു: 'തങ്ങ ളുടെ ആദ്യ സ്ഥ ാനം കാത്ത ുസൂക്ഷ ിക്ക ാതെ തങ്ങ ളുടെ വാസസ്ഥ ലം വിട്ട ദൂതന്മ ാരെ മഹാദിവസത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധിക്ക ായി അവൻ അന്ധ കാരത്ത ിന്റെ കീഴിൽ നിത്യ ബന്ധ നങ്ങ ളിൽ സൂക്ഷ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു.' യെഹൂദാ 6.

"ആയിരം വർഷങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം സംഭവിക്കും. അപ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് 'എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി'യുടെ നിർവഹണത്തിനായി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷരാകും. അങ്ങനെ, നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനം വിവരണം ചെയ്തശേഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ശേഷിച്ച മരിച്ചവർ ആയിരം വർഷം തീരുവോളം വീണ്ടും ജീവിച്ചില്ല.' വെളിപ്പാട് 20:5. ദുഷ്ടന്മാരെക്കുറിച്ച് യെശയ്യാവും ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'അവർ തടവുകാരെ കുഴിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതുപോലെ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും; അവർ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചിടപ്പെടും; അനേകം ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ സന്ദർശിക്കപ്പെടും.' യെശയ്യാ 24:22." ദി ഗ്രേറ്റ് കണ്ട്രവേഴ്സി, 660, 661.

അതുകൊണ്ട്, "ജാതികളുടെ കോപാകുലത" എന്നു പറയുന്നതു കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ലോകത്തിന്മേൽ വരാനിരിക്കുന്ന "കഷ്ടകാലത്തെ" സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്; കൂടാതെ "ജാതികൾ കോപാകുലരാകുമ്പോൾ," അതേ സമയം അവ "നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നതും വ്യക്തമാണ്.

"ജാതികളുടെ കോപവും, ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധവും, മരിച്ചവരെ ന്യായം വിധിക്കേണ്ട സമയവും പരസ്പരം വേറിട്ടതും വ്യക്തമായി ഭിന്നമായതുമാണെന്നും, അവ ഒന്നിനു പിന്നാലെ ഒന്നായി വരുന്നതാണെന്നും ഞാൻ കണ്ടു." Early Writings, 36.

"ജാതികൾ ക്രുദ്ധിക്കുന്ന" സമയത്ത് അന്തിമമഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു.

"ആ സമയത്ത്, രക്ഷയുടെ പ്രവർത്തി അവസാനത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ കഷ്ടകാലം വരികയും ജാതികൾ കോപാകുലരാകുകയും ചെയ്യും; എന്നിരുന്നാലും മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രവർത്തിയെ തടയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവയെ നിയന്ത്രണത്തിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെടും. അതേ സമയത്ത്, 'അന്ത്യമഴ,' അല്ലെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നുള്ള പുതുക്കൽ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിന് ശക്തി നല്കുവാനും, ഏഴു അന്ത്യബാധകൾ ചൊരിയപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ നിലകൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ ഒരുക്കുവാനും വരും." Early Writings, 85.

"ജാതികൾ ക്രുദ്ധരാകുന്ന" ഒരു ഘട്ടമുണ്ട്; എന്നാൽ അതേ സമയത്ത് അവ "നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു." അപ്പോഴാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ മഹത്വരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത്, കാരണം അദ്ദേഹം ഉത്തരമഴയുടെ കാലത്താണ് തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

> “പിന്ന ാക്ക മഴ ശുദ്ധ രായിരിക്ക ുന്ന വരുടെ മേൽ വരുന്ന ു—അപ്പേ ാൾ
> എല്ല ാവരും മുമ്പെ പ്പേ ാലെ അതിനെ സ്വ ീകരിക്ക ും.
>
> “നാല് ദൂതന്മാർ വിട്ടയക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. തങ്ങൾക്കു കഴിയുന്ന എല്ലാം ചെയ്യുന്നവരല്ലാതെ ആർക്കും അന്ത്യമഴ ലഭിക്കുകയില്ല.” സ്പാൾഡിംഗ് ആൻഡ് മാഗൻ, 3.

Early Writings എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ മുമ്പുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ, ജാതികൾ കോപിതരാകുമ്പോഴും അതേ സമയം “അടക്കിനിർത്തപ്പെടുമ്പോഴും,” നാല് ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെയും പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജാതികളുടെ കോപാകുലത “നാല് കാറ്റുകൾ” ആയി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കോപിതരായ ജാതികളെ നാല് ദൂതന്മാർ അടക്കിനിർത്തുന്ന സമയത്താണ് അന്ത്യമഴ എത്തുന്നതെന്നും അവൾ സൂചിപ്പിച്ചു. അന്ത്യമഴ എത്തുമ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്ന, അതോടൊപ്പം ജാതികൾ കോപിതരായിരുന്നിട്ടും അടക്കിനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ കാലഘട്ടം, മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുകയും മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തുടരുന്നു. ആ കാലഘട്ടം രക്ഷയുടെ കാലം അവസാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണ്; അതിനാൽ അതു അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവസാന ശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആ ശുശ്രൂഷയെയാണ് അവൻ മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളെയോ അവരുടെ പേരുകളെയോ ന്യായവിധിയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് മായിച്ചുകളയുന്ന കാലഘട്ടമായി തിരിച്ചറിയുന്നത്. ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെയും പിടിച്ചുനിർത്തുന്ന ആ കാലഘട്ടം, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെക്കപ്പെടുന്ന സമയമാണ്.

മൂന്നാം അയ്യോയുടെ ഇസ്ലാം ജാതികളെ “കോപിപ്പിക്കുന്ന” ശക്തിയാകുന്നു; മൂന്നാം അയ്യോ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് എത്തിച്ചേർന്നു, എങ്കിലും ഇസ്ലാം ഉടൻതന്നെ “നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു.” “കിഴക്കൻ കാറ്റ്” ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; യെശയ്യാവു “കിഴക്കൻ കാറ്റിനെ” ദൈവം “തടയുന്ന” “കൊടുങ്കാറ്റ്” എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ യുദ്ധം പ്രസവവേദനയിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായി ആവർത്തിച്ച് ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം അത് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ശക്തനായ ദൂതൻ ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ ആരംഭിച്ച, ക്രമേണ തീവ്രമാകുന്ന ഒരു യുദ്ധമാണ്; അതിന്റെ അടയാളമായി ന്യൂയോർക്കു നഗരത്തിലെ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടത് സംഭവിച്ചു.

> “ന്യ ൂയോർക്ക ിനെ ഒരു ഉദ്ധ ൃത ജലതരംഗം വാരി നീക്ക ും എന്ന ് ഞാൻ
> ്രപസ ്താവിച്ച ുവെന്ന ു പറയപ്പെ ടുന്ന വാക്ക ് ഇപ്പേ ാഴോ വരുന്ന ു ത്? ഇത്
> ഒരിക്ക ലും പറഞ്ഞ ിട്ട ില്ല . അവിടെ നിലമേൽ നിലയായി ഉയർന്ന ്
> കൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന മഹത്ത ായ കെട്ട ിടങ്ങ ളെ ഞാൻ
> നോക്ക ിക്കെ ാണ്ട ിരിക്കെ , ‘കർത്ത ാവ് ഭൂമിയെ ഭയങ്ക രമായി
> കുലുക്ക ുവാൻ എഴുന്നേ ൽക്ക ുമ്പേ ാൾ എ്രത ഭീകരമായ ദൃശ്യ ങ്ങ ളാകും
> സംഭവിക്ക ുക! അപ്പേ ാൾ വെളിപ്പ ാട് 18:1–3 ലെയുള്ള വചനങ്ങ ൾ

> നിവൃത്ത ിയാകും’ എന്ന ു ഞാൻ പറഞ്ഞ ിട്ട ുണ്ട ്. വെളിപ്പ ാടിന്റെ പതിനെട്ട ാം അധ്യ ായമൊട്ട ാകെയും ഭൂമിയിന്മേ ൽ വരാനിരിക്ക ുന്ന തിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ഒരു മുന്ന റിയിപ്പ ാണ്. എന്ന ാത ന്യ ൂയോർക്ക ിന്മേ ൽ പ്രത്യേ കിച്ച ് എന്ത ് വരാനിരിക്ക ുകയാണ് എന്ന കാര്യ ത്ത ിൽ എനിക്ക ് പ്രത്യേ ക വെളിച്ച മൊന്ന ുമില്ല ; എനിക്ക ് അറിയുന്ന തെല്ല ാം, ഒരുദിവസം അവിടെയുള്ള മഹത്ത ായ കെട്ട ിടങ്ങ (ദൈവത്ത ിന്റെ ശക്ത ിയുടെ തിരിവിലും മറിവിലും ഇടിഞ്ഞ ുവീഴും എന്ന താണ്. എനിക്ക ു ലഭിച്ച വെളിച്ച പ്രകാരം, ലോകത്ത ിൽ നാശം നിലകൊള്ള ുന്ന ു എന്ന ു ഞാൻ അറിയുന്ന ു. കർത്ത ാവിന്റെ ഒരു വാക്ക അവന്റെ മഹാശക്ത ിയുടെ ഒരു സ പ്രർശം, ഈ ഭീമാകാരമായ നിർമ്മ ിതികൾ വീഴുവാൻ മതിയാകും. നമ്മ ുക്ക ് നിരൂപിക്ക ാനാകാത്ത ്ര ത ഭയാനകമായ ദൃശ്യ ങ്ങ ൾ സംഭവിക്ക ും.” Review and Herald, July 5, 1906.

1843-ലെയും 1850-ലെയും ചാർട്ടുകളിൽ ഇസ്ലാം “യുദ്ധക്കുതിരകൾ” എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെയും രണ്ടാം കഷ്ടതയുടെയും ഇസ്ലാം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ രാജാവിന്റെ നാമംകൊണ്ടാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്.

> അവർക്കു മേലായി ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അഗാധകുണ്ടിന്റെ ദൂതനാകുന്നു; അവന്റെ പേര് എബ്രായ ഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ എന്നും, ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ അവന് അപ്പൊല്ല്യോൻ എന്നും പേരാകുന്നു. വെളിപ്പാട് 9:11.

ഒൻപതാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം വാക്യം പ്രവചനാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, പഴയ നിയമത്തിൽ (ഹീബ്രു) പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടാലും പുതിയ നിയമത്തിൽ (ഗ്രീക്ക്) പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടാലും, ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വഭാവം അബദ്ദോൻ അല്ലെങ്കിൽ അപൊല്ല്യോൻ ആണെന്നതാണ്. ഈ രണ്ടുപേരുകളും “നാശവും മരണവും” എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

> “ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെയും പിടിച്ചുനിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവ, വിട്ടുമാറി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട് ഭൂമിയൊട്ടാകെ പാഞ്ഞോടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ക്രുദ്ധനായ ഒരു കുതിരയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ പാതയിൽ നാശവും മരണവും വഹിച്ചുകൊണ്ട്.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

നാല് കാറ്റുകൾ വിടുതൽ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ക്രുദ്ധനായ കുതിരയാണ്. ക്രുദ്ധനായ ആ കുതിരയുടെ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നെന്നാൽ, അത് തടഞ്ഞുനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും, മുഴുവൻ ഭൂമിയിന്മേൽ “നാശവും മരണവും” കൊണ്ടുവരാൻ വിടുതൽ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

അടുത്ത ലേഖനത്ത ിൽ ഈ വിഷയങ്ങ ളെ കുറിച്ച ് നാം തുടർന്ന ും പരിഗണിക്ക ും.

“ദൈവജനങ്ങൾക്ക്, ഇപ്പോൾ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്ക് ഏകദേശം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് നഗരങ്ങളുടെ അടുത്തുവരുന്ന നാശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ബോധമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നല്ലതായിരുന്നു! എന്നാൽ സത്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട പലരും തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തി ശപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പരിവർത്തനശക്തി മനസ്സുകളിൽ വരുമ്പോൾ, ഉറപ്പായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കും. മനുഷ്യർക്കു വിമർശിക്കാനും തകർത്തുകളയാനും യാതൊരു പ്രവണതയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ലോകത്തിലേക്കു പ്രകാശം പ്രകാശിക്കുന്നതിനെ തടയുന്ന നിലയിൽ അവർ നിലകൊള്ളുകയുമില്ല. അവരുടെ വിമർശനവും അവരുടെ കുറ്റാരോപണവും നിലച്ചുപോകും. ശത്രുവിന്റെ ശക്തികൾ യുദ്ധത്തിനായി സംഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഠിനമായ സംഘർഷങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും, ഒന്നിച്ചുചേരുക, ഒന്നിച്ചുചേരുക. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ബന്ധിക്കപ്പെടുക. ‘നിങ്ങൾ “സഖ്യം” എന്നു പറയരുത്;... അവർ ഭയപ്പെടുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത്; ഭ്രമിക്കയും അരുത്. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ തന്നേ വിശുദ്ധനായി മാനിപ്പിൻ; അവൻ തന്നേ നിങ്ങളുടെ ഭയവും അവൻ തന്നേ നിങ്ങളുടെ ഭ്രമവും ആയിരിക്കട്ടെ. അവൻ ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലമായിരിക്കും; എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്റെ ഇരുവീടുകൾക്കും ഇടർച്ചക്കല്ലായും അപമാനപ്പാറയായും യെരൂശലേം നിവാസികൾക്കു കെണിയായും വലയായും ഇരിക്കും. അവരിൽ പലരും ഇടറി വീഴും; തകർന്നുപോകും; കുടുങ്ങും; പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.’”

“ലോകം ഒരു രംഗവേദിയാണ്. അതിലെ നടന്മ ാരായ നിവാസികൾ അവസാനത്തെ മഹത്ത ായ നാടകത്ത ിൽ തങ്ങ ളുടേതായ പങ്ക ് അവതരിപ്പ ിക്ക ാൻ ഒരുങ്ങ ിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ദൈവത്തെ കാഴ ്ചയിൽനിന്ന ് നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ു. മനുഷ്യ രാശിയിലെ മഹാസമൂഹങ്ങ ളിൽ മനുഷ്യ ർ തങ്ങ ളുടെ സ്വ ാർഥലക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ സാധിപ്പ ിക്ക ുവാൻ കൂട്ട ുകെട്ട ുണ്ട ാക്ക ുന്ന തല്ല ാതെ യാതൊരു ഐക്യ ഇല്ല . ദൈവം നോക്ക ിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. തന്റെ മത്സ രസ്വ ഭാവമ ്രപജകളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവന്റെ ഉദ്ദേ ശങ്ങ ൾ നിറവേറും. ദൈവം ഒരു കാലയളവിൽ കലഹത്ത ിന്റെയും ്രകമഭംഗത്ത ിന്റെയും ഘടകങ്ങ ൾ ആധിപത്യ ം പുലർത്ത ുവാൻ അനുവദിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ില ലോകം മനുഷ്യ രുടെ കയ്യ ിൽ ഏല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല . നാടകത്ത ിലെ അവസാനത്തെ മഹത്ത ായ രംഗങ്ങ ൾ സംഭവിപ്പ ിക്ക ുവാൻ അധോലോകത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള ഒരു ശക്ത ി ്രപവർത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു,—്രകിസ ്തുവായി വന്ന ു നിൽക്ക ു സാത്ത ാനും, രഹസ്യ സംഘങ്ങ ളിൽ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ പരസ ്പരം ബന്ധ ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന വരിൽ സകല അധർമ്മ വഞ്ച നയോടു

പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. കൂട്ടുകെട്ടിനുള്ള ആവേശത്തിന് കീഴടങ്ങ ശത്രുവിന്റെ പദ്ധതികളെ പ്രവർത്തിയിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്ക കാരണത്തെ ഫലം അനുഗമിക്കും.”

“ലംഘനം ഏകദേശം അതിന്റെ പരിധിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ആശയക്കുഴപ്പം ലോകത്തെ നിറച്ചിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഉടൻതന്നെ ഒരു മഹാഭീതി വരാനിരിക്കുന്നു. അന്ത്യം അതീവ സമീപത്തിലാണ്. സത്യത്തെ അറിയുന്ന നാം, ലോകത്തിന്മേൽ അത്യന്തം അപ്രതീക്ഷിതമായൊരു അതികായ ആഘാതമായി ഉടൻ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാനിരിക്കുന്നതിനായി ഒരുക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്.” Review and Herald, September 10, 1903.